

Κεῖ κάτω, πάνω στοῦ χωριοῦ τὸν τόπο, ἄνθρωποι κινεῖνται λυ-
σασμένοι καὶ συντρίβουνε τοὺς αἰχμαλώτους.
Ἐκεῖ τοὺς δάξουνε νὰ θράσουν.

★

Σημειώσεις

26 καὶ 29. Γιὰ τὸ κυνήγι ἐλαφιοῦ. 27. Τμήμα ἱεροτελεστίας
γιὰ τὴ μύηση τῶν κοριτσιῶν. Στὴ διάρκειά της γινόταν δραμα-
τική ἀναπαράσταση τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου (ὅπως στὴν
Πρωτοχρονιά). 28. Τελετουργικὸ τραγούδι. 30—5. Τρα-
γούδια τοῦ «Χοροῦ τῶν Πνευμάτων» μὲ τυπικὴ «δίσημη» γραφή.
Μ' αὐτὰ οἱ μύστες ἔφταναν σ' ἐπαφή μὲ τὰ πνεύματα καὶ ἦταν
ἀκατανόητα γιὰ τοὺς ἀμύητους. Ὁ Χ. τῶν Πν. ἦταν «μυστήριο»
ποῦ διαδόθηκε σὲ πολλὲς φυλές (Παγιούτε, Τσεγιέν, Σιού, Καϊό-
γουα) ξεκινώντας ἀπὸ τοὺς Ἀραπάχο. Γρήγορα πῆρε ἐθνικὸ χα-
ρακτῆρα καὶ οἱ Ἀμερικάνοι ἔπιασαν τὸ μεγάλο ἀρχηγὸ τῶν Σιού
Καθιστὸ Ταῦρο σὰν ὑποκινητὴ τῆς ἐξέγερσης. 31. Ἡ χελώνα
εἶναι κατακλυσμικὸ ζῷο· ἐδῶ δραματικὴ μορφή. 32. Τοῦ Καθι-
στοῦ Ταύρου. Τὸ κοράκι εἶναι ὁ ἀγγελιοφόρος στὸν κόσμον τῶν
πνευμάτων· «εἶσαι γέννα κορακιοῦ»: ὑποκινεῖς τὸ Χορὸ καὶ τοῦ
εἶσαι πιστός. 33. Λέει γιὰ τὴν περιπλάνηση ἑνὸς νέου στὸν
τόπο τῶν πνευμάτων μαζί μὲ τὸν πατέρα του, ποῦ ἐξαφανίστηκε
καὶ ἔμεινε στὴ θέση του ἕνα ἐλάφι. 34. Ὁ δραματιζόμενος λέει
πὼς ἔρχεται ἡ νέα γῆ τῆς προφητείας. 35. Ὅπως τὸ προη-
γούμενο. 36. Τραγούδια τῶν Γουιντοῦ γιὰ τὸ Χ. τῶν Πν. 41.
Τραγούδι μὲ ἐπίδραση μεξικανο-ρομαντική. 44, 44. Ἐόρκια.

William Carlos Williams

Ἀγάμεσα στοὺς τοίχους

ι πῖσο πτεριγες

τις

κλινικὲς οπου

τιποτα

δε θα - φητρουσι ἀπλομενες

σταχτες

οπου λαμπουν

τα σπασμενα

χοιματια μιας πρασίνης
μπουκαλας

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ

πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δυσπλήτα Χάρυβδιν,
αἰ μέγαλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

☆

τὸ γὰρ γεγεννημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

☆

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι ποτῶντο
ῥρνηθες ὑπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ
κυανέου ἕξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾶ σὺν αἰοιδᾶ.

☆

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὤρτ' ἀνέμων,
ἅτις κατεκώλυε κιθναμέναν μελιαδέα γάρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

☆

ὀμιλεῖ δ' ἄνθεσιν μέλισσα
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

☆

ἴσχει δέ με πορφυρέας
ἄλῳς ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

☆

φοινίκεον ἱστῖον ὕγρῳ
πεφυρμένον ἄνθεϊ πρινῶν ἐριθάλλων.

☆

ἔστι τις λόγος τὰν ἀρετὰν
ναίνειν δυσαιμάτας ἐπὶ πέτρας,
σὺν δὲ μιν θεᾶς χορὸν ἀγνὸν ἀμφέπειν,
οὐδὲ πάντως βλεφάροις θνατῶν ἔσποτον,